

ročník 2017

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc červen

Katechumeni Karel a František

Milí farníci,

měsíc červen je zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Páně. Ježíšovo srdce je symbolem Boží lásky k člověku. Jaké bylo, to aspoň částečně vyjadřují litanie k Nejsvětějšímu Srdci, které se modlíme vždy na první pátek v měsíci. Tyto litanie bychom si mohli v měsíci červnu prorozjímat a ptát se, jak se mé srdce podobá tomu Ježíšovu. Kéž bychom pocítili touhu, aby se mu víc podobalo.

V lübeckém dómu je zvláštní nápis. Jsou to výčitky Božského Srdce Páně:

Krásný jsem, a málokdo mne miluje.
Dobrý jsem, a kdo si ve mně libuje?
Bohat jsem,
kdo mých si žádá pokladů?
Moudrý jsem,
kdo chodí ke mně pro radu?
Mocný jsem,
kdo hledá u mne podpory?
Tvůrce jsem,
proč spoléháš víc na tvory?
Světlo jsem - vy v tmách si libujete!
Věčný jsem - vy pro časnost se dřete!
Pravda jsem, a přece ke lži lnete!
Svatý jsem - vy hříchu holdujete!
Láska jsem, proč stále vzdorujete?
Soudce jsem,
já soudit budu celý svět: chcete potom
bázní přede mnou se chvět?

Tato slova nejsou určena jen „neznabohům“, ale i mně osobně. Každý máme ve svém životě co zlepšovat. Proto upřímně prosíme: Pane, přetvoř moje srdce podle srdce svého!

Zdraví P.Martin

Hledáme osobnosti farnosti

Není tomu tak dlouho, kdy do naší farní rodinky přibyli další nováčci – Karel a František.

Jako prvního pro vás trochu vyzpovídám Káju. Jmenuje se Karel Zbořil, bydlí v Senici na Hané a je mu 19 let. Pro některé je to náš farní benjamínek, který přijal o letošních Velikonocích dvě svátosti najednou. Svátost křtu a svátost eucharistie. Já mám tu čest znát Káju asi pět let a je to pro mě velmi příjemné a radostné.

Karle, jak dlouho ses připravoval na křest?

Příprava na svátosti byla po celý rok. Připravoval nás otec Martin a ještě jednou bych mu za to chtěl poděkovat. Neměl to s námi někdy lehké.

Vybíral jsi dlouho své druhé (křestní jméno) Michael?

Své křestní jméno jsem moc dlouho nevybíral. Můj kmotr se jmenuje Michal, navíc životopis sv. Michaela se mi zalíbil. Kmotr je mi vzorem a chtěl jsem nosit jeho jméno. Jméno Karel nosím po svém tatínkovi, který je v mém životě důležitý a druhé je tedy jméno mého kmotra.

Výběr křestního kmotra. Jistě to nebyla lehká volba, jak ses rozhodl?

Je to zvláštní, ale bylo to docela lehké, protože můj kmotr je zároveň můj strýc. Jak jsem už zmínil v předchozí otázce, je mi vzorem a šel mi příkladem. Jeho práce je náročná a úžasná, protože se snaží pomáhat lidem v nouzi. Pracuje totiž na lince pomoci a důvěry.

Když se blížil ten velký den, křest a sv. přijímání, měl jsi z něčeho strach? Malé děti se třeba bojí toho, že jim nebude chutnat víno nebo že jim spadne hostie. Co ty?

Tak samozřejmě, že jsem měl trému. Je to velká slavnost a měl jsem předstoupit před plný kostel, číst přímluvy, nezakoktat se. Když jsme společně s Františkem nesli obětní dary, tak jsem měl strach, abych nezakopnul a hostie aby se nekutálely po koberci. Ale ze křtu ani z prvního setkání s Ježíšem jsem strach neměl. Těšil jsem se.

Stát se křesťanem v dospělosti v této době chce velké odhodlání a taky statečnost. Jak na tvé rozhodnutí reagovali například tví spolužáci, spoluhráči nebo tvé okolí?

Mé okolí celkem reagovalo velmi dobře. Dokonce někteří spolužáci a kamarádi, které znám z dob, kdy jsem hrával

házenou za Litovel, mě přijeli podpořit a přijeli se podívat na můj křest.

Jak ses rozhodl stát se křesťanem?

Jelikož od svých osmi let jsem jezdil na tábor, který byl pod vedením farnosti, setkal jsem se s lidmi a dětmi, co chodili do kostela. Jezdil jsem na tento tábor, i když to už pořádá Aktiv+. Vlastně jezdím s nimi pořád, ale teď už jako vedoucí. Roky přibývaly, a když jsem dospíval, zjistil jsem, že věřím v Boha a že se chci stát křesťanem.

To je povzbudivé. Takže tábory a příroda? No já si tě pamatuji, když jsi s námi jel poprvé. Tehdy tvůj kamarád už po třech dnech chtěl odjet domů. Všichni vedoucí tehdy čekali, že pojeděš taky, ale překvapil jsi nás. Nejen že jsi zůstal, ale ty jsi tehdy bojoval jako lev při každé hře. Uteklo pár let a ty už jsi v roli vedoucího. Na co nejraději vzpomínáš?

Na to, když jsem byl malý. Všechno pro mě bylo neuvěřitelné a tajemné. Scénky a hry, které jste pro nás připravili. Bylo to prostě úžasné. Teď jako vedoucí si tu atmosféru užívám jinak. Máme bezva partu, která se vzájemně podporuje. Dokonce i moje maminka byla s námi několikrát na táboře a připravovala nám pochutiny spolu s Liduškou, babičkou Liduškou a Domčou.

Je to taková tradiční otázka pro všechny farníky, které trochu zpovídám. Víš, že chodíš do 4. ročníku a jistě letos to bude dřina, protože tě čeká maturita a přijímací zkoušky na vysokou školu, ale co děláš rád ve volném čase?

Ve volném čase jsem začal pomáhat Leni Tobiášové trénovat naše menší házenkáře "Miníky". Rád hraji házenou, chodím s přáteli na výlety a také jen tak posedět a povídat si, co se komu přihodilo nového a tak.

No trénovat děti není jistě jednoduchá záležitost. Chce to spoustu trpělivosti. Jak se připravuješ?

Jelikož trénuji jen pár měsíců, tak věci na trénink připravuje spíš Leňa, já se snažím dát jim něco málo ze svých zkušeností.

Kájo, moc ti fandím a držím palce, ať se ti daří ve tvém osobním životě, ale také ti přeji vytrvalost a stálost ve víře. Moje poslední otázka je: jaké máš přání?

Moje přání je, aby se měli všichni co nejlépe.

Vendula Koupilová

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatý Florián

Narodil se v roce 250 jako Florián von Lorch čili Florián z Lorchu. Za vlády císaře Diokleciána byl jednou z obětí jeho zásahů prostřednictvím čtyř protikřesťanských ediktů. Když se Florian dozvěděl, že Aquilinus pozavíral a usmrtil mnoho křesťanů, spěchal křesťanům na pomoc. Nebyl však dostatečně opatrný a po několika dnech byl zatčen a pod neustálým týráním měl zapřít Krista. Protože se nechtěl za žádnou cenu víry zříci a soud nechal ohledy na jeho zásluhy v armádě a jeho bezúhonný život, vydal ho do rukou katů. Ti mu dne 4. května roku 304 přivázali na krk mlýnský kámen a hodili ho do řeky Enže poblíž římské osady Lauriacum (dnes Lorch v Rakousku). Floriánovo tělo našla vdova Valérie. Nad jeho hrobem byl časem vystavěn kostel a benediktinský klášter, později klášter lateránských kanovníků podle řádu sv. Augustina, který nese název tohoto mučedníka St. Floriante.

Je to první rakouský mučedník a svatý. V samotné církvi nebyl nikdy předmětem rozsáhlého kultu. Jeho uctívání bylo spíše rozšířeno mezi venkovským lidem. Stal se typickou postavou štítových vesnických chalup, lidových maleb na skle, svatých obrázků a rustikálních pozdě barokních plastik a soch. Světově známé sochy jsou v Žaclěři, v Lipnici nad Sázavou a ve Slavonicích. Často se objevoval na morových sloupech ve společnosti morových patronů, jako třeba v Poličce, Hostivicích nebo Velvarech. Jeho obraz najdeme ve velehradské bazilice, jeho socha zdobí hlavní oltář v Borovanech. Obraz sv. Floriána se objevil na obecních pečetidlech, městských branách, kostelních věžích, na

zvoničkách na návsích či náměstích. V naší vsi je také umístěn a osvětlen ve výklenku na hasičské zbrojnici. K zajímavostí také patří i jeden z bočních oltářů ve staroměstském kostele sv. Jakuba, který je jako jeden z mála v Praze zasvěcen sv. Floriánovi.

Sv. Florián byl umučen 4. května r. 304. Jeho ostatky byly převezeny do Říma, část do Krakova, kde se stal jedním z polských patronů. Za vlády Karla IV. byla malá část jeho relikvií převezena do Prahy do chrámu sv. Víta. I v Olomouci máme malou část jeho relikvií, a to v katedrále, dále například v kostele v Jaroměři nebo v Havlíčkově Brodě. Tyto malícké relikvie sv. Floriána měly ve středověku chránit města před požáry. Jelikož sv. Florián byl umučen ve vodě, stal se patronem hasičů a profesí, které souvisí s ohněm: hutníků, kominíků, hrncířů a pekařů.

Nejčastěji je zobrazován jako římský důstojník s nádobou k hašení nebo je zachycen přímo při hašení ohně. Katolická církev si jeho památku připomíná na den jeho úmrtí, a to 4. května. V našem kostele ho můžete vidět v lunetě na pravé straně u hlavního oltáře naproti lunety sv. Václava.

Na závěr už jen taková místní zajímavost. Kdysi v naší vsi hlásil ponocný tuto prosbu:

„Chval dobrý duch Hospodina a Ježíše jeho syna. Odbila desátá hodina, milý svatý Floriáne, tohoto městečka patrone, chraň nás od ohně.“

Vychodilová Božena

Biblické příběhy

V tomto čísle Farního listu si připomeneme příběh starozákonního proroka Daniela. Jako mladík byl odveden v první deportační vlně do Babylonie, a to v roce 597 př. n. l. Vynikal svou moudrostí a uměním vykládat sny. Právě toto umění mu otevřelo cestu do bezprostředního okolí královského trůnu.

Daniel v jámě lvové

V té době vládl Dárius Veliký, král Médů a Peršanů. Dárius si dal zavolat Daniela a ustanovil ho jako hlavního ze tří guvernérů. „V celé zemi nebude mít nikdo mimo mne větší moc než ty“. Dáriovi nevadilo, že Daniel není Babylónan, nýbrž Žid, cizinec. Vadilo to však ostatním hodnostářům a dvěma guvernérům. Žárlili, neboť měl větší moc než oni. Začali ho nenávidět, a proto hledali způsob, jak ho připravit o královu přízeň a potom zničit. Ale Daniel byl čestný muž a svou práci vykonával dobře. Byl královým oblíbencem, tudíž bylo

obtížně nalézt něco, co by se proti němu dalo použít. „Zdá se, že zákon nikdy nepřekročí,“ říkali jeho nepřátelé, „ale je to Žid a jeho poslušnost Bohu je větší než poslušnost vůči králi. Nastražíme mu past.“ Šli za Dáriem a řekli: „Sepsali jsme zákon, podle něhož podrobíme zkoušce dobrou vůli a věrnost babylonského lidu vůči tobě. Musíš zakázat každému modlit se k nějakému bohu či žádat přízeň jinou moc než tebe sama. Každý, kdo zákon přestoupí, by měl zemřít v jámě lvové.“ Dárius věřil svým rádcům a příkaz podepsal a ten se stal zákonem.

Když se Daniel o králově novém zákonu dověděl, velmi ho to zarmoutilo, neboť věděl, že ho musí porušit, i kdyby ho to mělo stát život. Šel se do svého domu pomodlit. Danielovi nepřátelé to viděli a běželi ke králi. Řekli mu, že našli muže, který zákon porušil, neuposlechl královského příkazu a musí zemřít. „Jmenuje se Daniel a je to Žid.“ Dárius byl zdrcen, ale neměl jinou možnost než Daniela zatknout. Když

přivedli Daniela v řetězech, pokoušel se mu dodat naději: „Sloužíš svému Bohu tak věrně, že tě jistě zachrání.“

Daniela přivedli k jámě, kde pobíhali a řvali hladoví lvi. Byl do jámy svržen a její vrch zavalili balvanem. Za rozednění se král vrátil k jámě, odvalil balvan a zavolal: „Jsi tam, Danieli?“ „Ano, pane. Bůh mě zachránil, jsem živ a zdrav. Lvi okolo mne spí.“ „Danieli, příteli můj!“ volal král přešťastně, „budiž chvála tvému Bohu!“

Daniela z jámy vyvedli a přivedli ke králi. Neměl na sobě ani škrábnutí, lvi se ho ani nedotkli, tak pevná byla jeho víra v Boha. Ale když za trest naházeli do jámy královny poradce, lvi se na ně hned vrhli, rozsápali je na kusy a sežrali. Dáriuš pak vydal nový příkaz, který zněl: „V celé zemi budou lidé uctívat Danielova Boha, neboť on jediný je pravý Bůh. Jeho moc je nekonečná. Je spasitelem a tvůrcem divů na nebi i na zemi, neboť svého služebníka Daniela vyvedl bezpečně z jámy lvové.“

Petra Obšlová

Reportáž

Přijetí katechumenů otcem arcibiskupem

V sobotu 4. března 2017 při mši sv. v 10 hodin přijal náš arcibiskup, Mons. Jan Graubner, katechumeny z celé arcidiecéze mezi čekatele křtu. Za naši farnost jsme byli doprovodit na mši svatou do katedrály sv. Václava i naše dva katechumeny – Karla Zbořila a Františka Ottu. Presbytář katedrály byl doslova plný katechumenů a jejich kmotrů. Po homilii následovalo slavnostní zařazení katechumenů mezi čekatele křtu (vyvolení), kterým katechumeni vstoupili do poslední závěrečné části katechumenátu. Tímto celý proces přípravy na přijetí svátosti křtu vrcholí. Podstatou této poslední části přípravy je především duchovní příprava spojená s lítostí nad hříchy, vedoucí ke skutečnému životnímu rozhodnutí

pro život s Kristem. Oba naši katechumeni se celý rok poctivě připravovali na přijetí do Kristovy církve. Oba si na tuto cestu vybrali kmotry a zvolili své patrony. František si zvolil sv. Davida a Karel sv. archanděla Michaela.

Celé období přípravy vyvrcholilo v naší farnosti na Bílou sobotu při slavení velikonoční vigilie, při které oba naši katechumeni přijali celkem dvě svátosti – křest a eucharistii. Je potřeba si uvědomit, že tento okamžik však není cílem, spíše počátkem plného života z víry. A je povinností nás všech, oběma našim bratrům na této cestě pomáhat.

Dominika Doláková

Doporučujeme

Film Osmý den

V životě se občas setkáme s tím, že se o některých věcech, jevech nebo skutečnostech mluví tak nějak těžko, složitě anebo se o nich raději nemluví vůbec. Říkáme jim „tabu“. Takové věci pro nás zůstávají vlastně tajemstvím a dokud se nezačnou týkat nás samotných nebo našich blízkých, tak se jimi vlastně ani nezabýváme, možná se jich dokonce bojíme. Myslím si, že jedním takovým tabu je Downův syndrom, vážné vrozené chromozomální onemocnění, ochromující duševní i tělesnou oblast člověka, a to na celý jeho život. Děti i dospělí s Downovým syndromem se chovají jinak než zdraví jedinci, potýkají se s mnoha zdravotními obtížemi a jako mentálně a duševně postižení tak zaujímají zvláštní postavení v naší společnosti. Downův syndrom nelze vyléčit, ale jeho následky i mentální úroveň lze cílenou péčí pozitivně ovlivnit.

O tomto tabu se rozhodl už před více než dvaceti lety natočit film belgický režisér a scénárista Jaco van Dormael. Film s názvem Osmý den skvěle vykresluje mentalitu člověka trpícího Downovým syndromem. Hlavními hrdiny filmu jsou dva muži – Harry a George. Harry je zdravý, bohatý muž, manažer banky na vrcholu své vysněné kariéry, přesto se

cítí opuštěný, nešťastný, nespokojený ve svém osobním a rodinném životě, hledající štěstí a opravdové životní naplnění. Jednoho dne se setkává s Georgem, mentálně postiženým, nemocným jedincem, který trpí Downovým syndromem a jehož niterný svět lze jen těžko pochopit. Přesto dokáže mít na Harryho obrovský vliv a naučí ho znovu milovat život i blízké. Vzniká tak obyčejný, ale dojemný příběh o neobyčejném překvapivém přátelství dvou zcela odlišných jedinců, na jehož konci vám jistě vyvstane otázka – kdo je tady vlastně vnitřně nemocný, nešťastný a omezený? A tak vzniká životní paradox – ten, kdo je těžce tělesně a mentálně postižený může být mnohem šťastnější a spokojenější než ten, kdo je zdravý a netrpí žádnou nemocí.

Mnohdy i nám Bůh posílá do naší životní cesty různé lidi, kteří nás mají povzbudit, potěšit, něčím obohatit, něco naučit nebo nás mají dokonce změnit. Možná nás provázejí jen chvíli, jindy celý život. Bůh je použil jako nástroj k našemu vnitřnímu uzdravení a také k tomu, abychom si na příkladu jejich života vážili svého života a všech nezasloužených Božích darů.

Markéta Houdková

Ze života

Květen je snad nejkrásnějším jarním měsícem, zasvěceným Panně Marii, k níž se obracíme s prosbami a modlitbami na májových pobožnostech. Je naší pomocnicí, ochránkyní a nebeskou maminkou, ale i naše „pozemské maminky“ v tomto měsíci slaví svůj svátek. My jim můžeme dát najevo, jak moc je máme rádi, jak si vážíme všeho, co pro nás udělaly. Ale i maminky jsou jenom lidé, i když s velikým srdcem. Mnohdy s pocitem toho, že dělají to nejlepší pro své děti, možná nechtěně zapomínají na ty nejobyčejnější, ale nejdůležitější věci – objetí, pohlazení, pusu na dobrou noc. Tentokrát bych ráda příběh věnovala všem obětavým maminkám. Neberte to jako výtku, ale jen inspiraci k zamyšlení.

Sto korun

Z práce se žena vrátila pozdě, unavená a podrážděná. Náhle zjistila, že na ni čeká u dveří její šestiletý syn.

Syn: „Mami, můžu se tě na něco zeptat?“

Máma: „Jistě, na copak?“

Syn: „Mami, kolik vyděláš za hodinu?“

Máma: „Do toho ti nic není. Proč se mě na to vůbec ptáš?“
Odpověděla žena nazlobeně.

Syn: „Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?“

Máma: „Když to musíš vědět, tak je to sto korun za hodinu.“

Syn: „Ach jo,“ povzdechl si chlapec se svěšenou hlavou.
„Mami, můžu si půjčit padesát korun?“

Máma byla bez sebe, „Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný nesmysl, tak odchoduj zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost.“

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Jak se jí může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze?

Asi po hodině se žena uklidnila a začala přemýšlet: Možná, že na něco opravdu těch padesát korun opravdu potřeboval. Moc často si o peníze neříkal. Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela.

„Už spíš, synku?“ zeptala se.

„Ne, mami, jsem vzhůru,“ odpověděl chlapec.

„Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela,“ řekla žena. „Byl to dlouhý, úporný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch padesát korun, které jsi chtěl.“

Malý chlapec se posadil a usmál. „Ach, mami, moc děkuju,“ zajásal. Pak sáhl pod polštář a vytáhl několik desetikorun. Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se jí znovu zmocňuje hněv. Chlapec spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

„Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?“, zabručela matka.

„Protože jsem neměl dost, ale teď už mám,“ odpověděl chlapec. „Mami, teď mám sto korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra o hodinu dřív. Mohli bychom spolu večeřet.“

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění.

Tohle je jen kratičká připomínka všem, kteří v životě hodně tvrdě pracují. Nenechme si protéci čas mezi prsty, aniž bychom jej strávili s těmi, na kterých nám opravdu záleží, které máme v srdci. Nezapomínejte sdílet svůj čas v hodnotě „sto korun“ s někým, koho opravdu milujete. Zemřeme-li zítra, firma, u které pracujeme, si za nás najde náhradu během několika hodin, ale rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života.

Anna Jahodová

Pro chytré hlavičky

Dnešní úkol bude trochu z jiného soudku. Před nedávnem skončilo trápení maturantů, i když někteří ho mají stále před sebou. Jeden z předmětů, ze kterých se dá maturovat je matematika. Já mám štěstí a můžu si ještě vybrat, jestli je to pro mě dobrý nápad, ale ti co jsou mladší než já, ti už budou

mít matematiku povinnou. Zkuste přijít na tento příklad co nerychleji!

Máte dva džbány, pětilitrový a třílitrový, a neomezený zdroj vody. Dokážete odměřit přesně čtyři litry? Ničím jiným nemůžete měřit objem vody ve džbánech.

Metoděj Koupil ml.

Hádej, objevuj a pátrej

Jistě jste už všichni nervózní, zda jste správně uhádli kostel, o kterém jsem vám psala v minulém čísle. Nebudu vás tedy již víc napínat a přiznám barvu. Jednalo se o kostel Nanebevzetí Panny Marie, který se nachází v nedaleké Cholině. Vy, kteří jste se „netrefili“, nezoufejte, pokračujte ve čtení a pátrejte dál!

Kostelík, o kterém vám budu dnes vyprávět, se nachází v obci, která se v roce 2006 stala městysem. Nachází se v centru obce a nedaleko je budova fary. Zmínka o farnosti jako takové je již z roku 1390. Původní kostel byl dřevěný, ale během třicetileté války velmi zchátral a fara zanikla. Do roku 1834 byl kolem kostela i hřbitov, ale pak byl přestěhován na okraj vesnice.

Nový barokní kostel byl postaven znovu na místě původního chrámu v roce 1758. Nechal jej postavit František Reginald z rodu Andlern – Witten, což poznáme podle rodového znaku nad hlavním vchodem do kostela a nápisu na venkovní straně závěru kostela.

Je to jednoduší podélná barokní stavba, jejíž vstup tvoří kamenný portál se znakem šlechty. Kostel má v západním

průčelí čtyřbokou hranolovou věž s trojicí zvonů a s cibulovou helmicí a lucernou. Nad okny věže se nacházejí hodiny.

Brzy po výstavbě byly zařazeny i boční oltáře sv. Floriána a sv. Jana Nepomuckého, po kterých dnes zbyly jen jejich obrazy na původních místech. Byly totiž odstraněny během malování kostela v roce 1983. V roce 1997 byl v kostele nainstalován obětní stůl podle nových liturgických předpisů.

Jsou to dva roky, co se do kostela vrátili původní obrazy a sochy na svá místa. Na původní místo se vrátilo např. věčné světlo.

Pokud stále pátráte v paměti, o který kostel jde, poradím vám. Podle pověsti se traduje, že naproti kostela stával hrad, který patřil panu Vilémovi. Teď už určitě všichni víte, a kdo ne, počkejte si na další číslo.

Ludmila Štaflová ml.

Je třeba dát mladým více důvěry

Krátká zpráva z arcidiecézního fóra mládeže

Druhý únorový víkend hostil Velehrad již páté arcidiecézní setkání mládeže. Tato setkání se konají pravidelně jednou za tři roky. Jejich hlavní úkol spočívá v naslouchání zástupcům mládeže jednotlivých farností, kteří přinášejí své požadavky a nápady. Mladí mají možnost diskutovat o otázkách, které rezonují v jejich farnosti i celé církvi. Vše přitom konzultují se zúčastněnými kněžími a samotným arcibiskupem, který je po celou dobu setkání osobně přítomen. Závěry každého fóra shrnuje společné poselství, ve kterém se odráží to, čeho si mladí na společenství církve vážejí i v čem vidí problém. Navíc přidávají konkrétní návrhy, jakým způsobem jsou ochotni přispět k řešení problémů.

Letošního fóra se účastnilo asi 200 mladých. Naše farnosti (Senici na Hané a Cholinu) jsme zastupovali s Pepou Rozsypalem.

Hlavním mottem fóra se stala slova papeže Jana Pavla II. „Církev má mnoho co říci mladým lidem a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.“ (Christifideles laici, 1988). Celým setkáním pak rezonoval požadavek mladých na větší důvěru v organizaci farního života. Řešilo se především zastoupení mladých ve farních radách a respektování jejich názorů.

Padla také myšlenka organizování akcí, které by svou pestrostí uspokojily požadavky soudobé mládeže (a to nejen křesťanské). Tyto akce by se však neměly odchylovat od zásad, na kterých je církev postavena. Mladí následně vyjádřili ochotu podílet se na pořádání výše popsaných aktivit. Největší pozornost by se přitom měla věnovat jejich propagaci (v okolních farnostech či děkanátu) a zacílení na mládež 2. stupně základních a středních škol. Závěrem se mladí shodli na tom, že je třeba udržet kvalitu jednotlivých akcí, přičemž jde především o pravidelnost a stálost jejich účastníků.

Všechna tato stanoviska byla sepsána do závěrečného poselství. Mladí nato dostali od otce arcibiskupa úkol předložit toto memorandum ve farních radách svých farností a otevřít diskuzi o jeho obsahu.

Z vlastní zkušenosti hodnotím celé setkání rozhodně pozitivně, jelikož si každý z účastníků mohl uvědomit dobré i stinné stránky života své domovské farnosti. Na druhé straně je třeba si uvědomit, že bude záležet na vůli jednotlivých farníků, jakým způsobem budou ochotni zrealizovat zmíněné myšlenky mladých ve svých farních společenstvích.

Jan Skopal

Pozvánka na Noc kostelů

Noc kostelů se pořádá už po několikáté nejen v naší farnosti, ale také už pěknou řádku let v naší vlasti a celé Evropě. Tato akce umožňuje široké veřejnosti přiblížit a poodhalit krásu křesťanství. Jaký program si farnost připraví, záleží jen na ní. Může jít o komentované prohlídky, noční prohlídky, koncerty, pásmo či různé výstavy. Je to opravdu na farnosti co si připraví a do čeho se pustí. Návštěvníci mají možnost nahlédnout například do sakristie, vystoupat na věž nebo jen vnímat a rozjímat nad tím, co bylo inspirací pro stavitele chrámů. Noc kostelů by měla být také nahlédnutím do našich srdcí a života křesťana. Cílem je otevřít křesťanský svět všem lidem a ukázat, jak krásné je žít s Bohem.

V naší farnosti letos opět pro vás připravujeme Noc kostelů v pátek 9. června 2017. A na co vás můžeme nalákat a na co se můžete těšit?

Recepty našich hospodyň

Ořechové řezy od paní Moniky Rozsypalové

„Kde se dobře vaří, tam se dobře daří.“ Toto přísloví zná snad každý, a pokud se vaří pro pět chlapů, tak to platí o to víc. Zkušená maminka a hospodyně paní Monika Rozsypalová se s námi podělila o svůj starý rodinný recept, který se u nich předává po generace.

Ingredience:

1. těsto - jedna kostka rostlinného tuku Haná (nebo másla), 8 žloutků, 14 dkg cukru, 20 dkg mouky (½ hladké a ½ polohrubé)
2. těsto - 8 bílků, 25 až 30 dkg mletých ořechů, 25 dkg cukru

Pro šikovné ruce

Květinový věnec na dveře

K tomuto jednoduchému tvoření nemusíte nic kupovat, vše najdete určitě doma.

Budeme potřebovat: staré noviny, izolepu, zbytky látek, mašli, ozdobný papír k rozstříhání, tavnou pistoli.

Postup:

Noviny zakroutíme a stočíme do pevného kruhu. Slepíme a zpevníme kruh izolepou. Zbytky látek rozstříháme na asi 6 cm široké pruhy. Celý kruh obmotáme látkou.

Připravíme papírové růže. Z ozdobného papíru (balící, starý notový papír, noviny) vystříháme kolečko o průměru asi 15 cm. Kolečko pak stříháme tak, aby nám vznikla jedna

Program v Senici na Hané

16:00 – 17:30 kostel pro veřejnost s možností nahlédnout do Písma sv.

18:00 – 18:45 mše svatá

19:00 – 19:45 prohlídka věže

19:00 – 19:55 ochutnávka mešního vína na faře

19:00 – 20:00 kostel pro veřejnost s možností nahlédnout do Písma sv.

20:00 – 20:45 večerní pásmo „Neboj se“

Takže se určitě přijďte podívat a tím podpořit tuto akci. Těšíme se na každého z vás a pro každého máme malinkaté překvapení!

Vendula Koupilová

Postup:

V míse si vyšleháme do pěny změkklé máslo, žloutky, cukr. Potom zašleháme mouku s kypřícím práškem. V druhé vyšší míse si dotuha vyšleháme sníh s bílků a cukrem. Do sněhu postupně vmícháme vařečkou ořechy. Vyšší plech s okrajem vymažeme a vysypeme moukou. Na plech nejprve namažeme máslové těsto ve stejnoměrné vrstvě a na něj jemně rozetřeme ořechový sníh. Řezy pečeme na 180°C dokud se sníh nezbarví dohněda a po zapáchnutí špejle se na ni těsto nelepí.

Děkujeme za recept a přejeeme dobrou chuť

Veronika Dlabalová

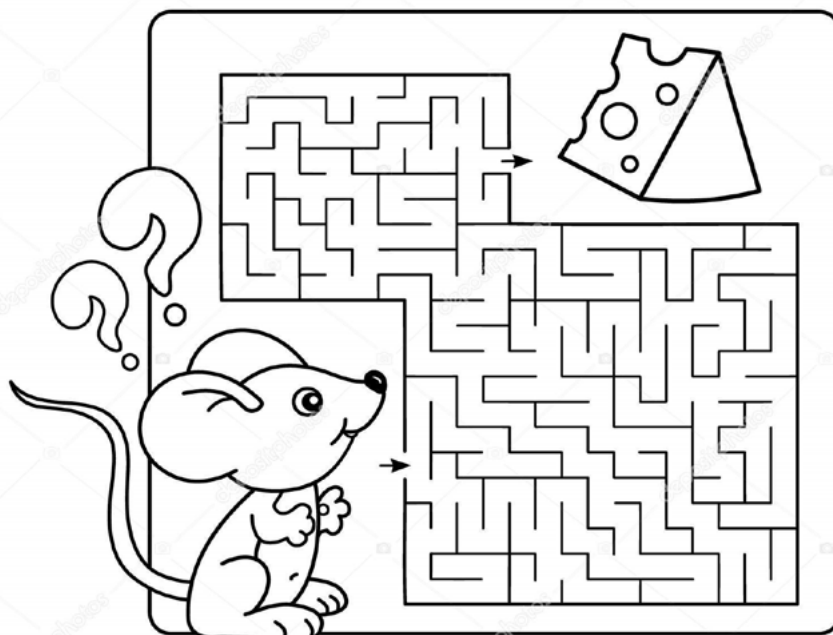
dlouhá spirála přibližně 2 cm široká. Stříháme jen od oka, spirála nemusí být pravidelná, nepravidelná vypadá po smotání lépe. Vezmeme papír a spirálu smotáváme od venkovního okraje do středu. V prstech se snažíme formovat květ růže tím, že jednu stranu utahujeme více a druhou méně. Po smotání celého papírového poupěte utažení jemně povolíme a růžička se více otevře - rozkvetne. Ze spodní strany slepíme lepidlem, aby dobře držela tvar a už se dál neotevírala. Motání je velice jednoduché, ale chce to trochu cviku, nemusí se povést hned ta první. Připravíme si potřebný počet, a pak už je jen lepíme na látkový věnec. Nakonec dozdobíme mašli a přivážeme provázek pro zavěšení.

Veronika Dlabalová

Dětem

Ahoj děti, co myslíte, dostane se mlsná myška k sýru? Já myslím že ano. Když nás honí mlsná, taky si k pamlsku najdeme cestu. Zkus najít tu její. Tužku do ruky a jdeme na to!

Dominika Doláková ml.

Pozvánky

Noc kostelů

kostel Senice, pátek 09. 06. 2017 od 18:00

První sv. přijímání dětí

kostel Senice, neděle 11. 06. 2017 v 8:00

Setkání pastoračních rad děkanátu

kulturní dům Jesenec, čtvrtek 22. 06. 2017 od 19:00

Slavnost těla a krve Páně

kostel Senice, čtvrtek 15. 06. 2017 v 18:00

Exit 316 – děkanátní společenství mladých

pátek 16. 06. 2017 v 19:30, místo konání bude ještě upřesněno

Adorace vedená mládeží

kostel Senice, pátek 16. 06. 2017 od 20:00

Děkanátní ministrantský turnaj

Konice, sobota 24. 06. 2017 od 9:00

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz